

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citirea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 14 septembrie 2022, declarat de avocatul Ghenadie Culcițchi, în numele inculpatului

Dragot Ion XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>30.03.2022 - 05.04.2022,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>22.04.2022 - 14.09.2022,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>21.11.2022 - 21.12.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia din 05 aprilie 2022, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Dragot Ion a fost condamnat în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 1 an.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 128 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 12 martie 2022, orele 00.55, la Inspectoratul de Poliție Glodeni, a parvenit înștiințarea telefonică nr. 737 de la Strulea Marina, precum că are conflict cu concubinul său Dragot Ion, pentru documentarea cărui caz, la fața locului, s-au deplasat cu automobilul de serviciu „Dacia Duster”, n.î. MAI 2093, angajații de poliție ai Inspectoratului de Poliție Glodeni, Idricean Cristin și Anii Mihail, care în baza dispoziției nr. 34/39-23 din

28.12.2022, erau implicați în serviciu în cadrul echipei de patrulare și reacționare operativă a IP Glodeni, ca persoane cu funcții de răspundere cu atribuții de prevenire și curmare a infracțiunilor.

Inculpatul Dragot Ion, în timpul documentării cazului dat, aflându-se în domiciliul concubinei sale Strulea Marina, situat în XXXXXX, XXXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, intenționat, având scopul de sistare a activității de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul său, s-a adresat timp de câteva minute în adresa lui Idricean Cristin și Anii Mihail cu cuvinte necenzurate și i-a amenințat cu răfuială fizică, refuzând să înceteze acțiunile sale antisociale și amenințările la multiplele cerințe ale angajaților de poliție, precum și refuza să urce în automobilul de serviciu pentru a se deplasa în or. Glodeni pentru petrecerea examinării medicale în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei.

Ulterior, fiind urcat de angajații poliției în automobilul de serviciu, Dragot Ion, acționând cu același scop de sistare a activității de serviciu a acestora și schimbării caracterului ei în interesul său, a coborât din automobil poliției și aflându-se lângă automobil, continua să amenințe angajații cu aplicarea față de ei a forței fizice, și în timp ce ultimii încercau să curme acțiunile sale infracționale, Dragot Ion a opus rezistență fizică exprimată prin îmbrâncirea angajaților de poliție, precum și aplicarea unei lovituri cu pumnul în regiunea pieptului lui Anii Mihail, căruia i-a cauzat dureri fizice și i-a rupt epoletul de la uniforma de serviciu la umărul drept.

Fiind iarăși urcat forțat în automobilul „Dacia Duster”, n.î. MAI 2093, Dragot Ion, în timpul deplasării spre or. Glodeni, continua să numească cu cuvinte necenzurate și să amenințe angajații poliției, precum și a lovit de mai multe ori cu picioarele.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate la urmărire penală și i-a încadrat acțiunile în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, ca amenințarea cu moartea, cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății asupra unei persoane cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune ușoară care se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de până la 180 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani, că beneficiază de reducerea limitelor de pedeapsă conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, se caracterizează satisfăcător, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, anterior a fost condamnat, nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, cea agravantă fiind - săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, concluzionând ca fiind necesară aplicarea pedepsei cu închisoare fără a o coborî la limita minimală prevăzută de art. 349 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța a statuat că, odată ce inculpatul a avut o atitudine corespunzătoare în fața instanței, recunoscând și regretând săvârșirea faptei, părțile vătămate nu au careva pretenții către el, declarând că l-au iertat, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea de societate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura raionului Glodeni, Valerian Junghină, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 349 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că la stabilirea pedepsei, instanța de fond a omis gravitatea și rezonanța socială a infracțiunii incriminate inculpatului, precum și personalitatea acestuia.

Astfel, inculpatul a comis o infracțiune ușoară contra autorităților publice și a securității de stat, săvârșită cu intenție, fără careva formă de participare, se caracterizează satisfăcător, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Briceni din 30.10.2008 în baza art. 273 alin. (2), 90 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată pe un termen de probă de 2 ani, la 25.09.2009 fiind încetat procesul penal în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal în privința lui Dragot Ion, în urma împăcării părților, prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga în baza art. 171 alin. (2) lit. f), 287 alin. (1) Cod penal la 6 ani închisoare, fiind eliberat la 03.05.2019 și, prin prisma prevederilor art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, antecedentele penale nu sunt stinse.

Or, inculpatul, fiind anterior de mai multe ori în conflict cu legea, fiind judecat și având antecedente penale nestinse, nu și-a făcut concluziile necesare și nu s-a corectat, săvârșind din nou o infracțiune, ce denotă că este predispus în continuare de a săvârși infracțiuni, prezentând un pericol social sporit pentru societate.

Mai mult, inculpatul a comis infracțiunea asupra unor persoane în legătură cu îndeplinirea de către aceștia a obligațiilor lor de serviciu de prevenire și curmare a infracțiunilor, în scopul acțiunilor acestuia fiind sistată activitatea de serviciu a acestor persoane și schimbării caracterului activității date în interesul lui Dragot Ion.

Totodată, în acțiunile inculpatului nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, fiind prezentă circumstanța agravantă - comiterea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, iar conform art. 78 alin. (3) Cod penal, în cazul în care există circumstanțe agravante se poate aplica pedeapsa maximă prevăzută de articolul incriminat.

Deci, având în vedere natura și gravitatea faptei comise, în împrejurările reale ale săvârșirii infracțiunii și celor personale ale inculpatului, în situația prezenței doar a circumstanței agravante, ținând cont de comportamentul acestuia în timpul și după consumarea infracțiunii, suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea perioadei de probațiune este prea blândă, nu va duce la reeducarea și îndreptarea lui, nu va preîntâmpina săvârșirea de către acesta a unor noi infracțiuni inclusiv similare, la restabilirea echității sociale, precum și nu va atinge scopul de exemplaritate a pedepsei penale, înțelegând prin aceasta că fermitatea, promptitudinea și intransigența cu care va fi pedepsit vă exercita o influență pozitivă asupra altor indivizi care vor fi determinați astfel să nu săvârșescă infracțiuni contra autorităților publice și a securității de stat, știind cu certitudine că pedeapsa este inevitabilă.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 14 septembrie 2022, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Dragot Ion a fost condamnat pe art. 349 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 14.09.2022.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că cauză a fost judecată în procedura simplificată, conform probelor administrate la etapa urmăririi penale.

Totodată, argumentele acușării privind aplicarea nejustificată față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal și-au găsit deplină confirmare.

Astfel, inculpatul a comis o infracțiune ușoară, faptele lui prezentând pericol social sporit, fiind îndreptate împotriva autorităților publice și securității de stat, anterior a fost condamnat la pedeapsă condiționată, apoi la pedeapsă cu închisoare cu executare reală, însă nu și-a făcut concluziile de rigoare, continuând comiterea infracțiunilor, fiind evidentă, la caz, inoportunitatea pedepsei condiționate.

Or, inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Briceni din 30.10.2008 în baza art. 273 alin. (2), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, pe 25.09.2009 a fost încetat procesul penal în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal în privința lui Dragot Ion în urma împăcării părților, prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga acesta a fost condamnat în baza art. 171 alin. (2) lit. f), 287 alin. (1), 84 Cod penal la 6 ani închisoare, fiind eliberat pe 03.05.2019, iar la 12.03.2022 din nou a comis infracțiunea ce constituie obiectul soluționării în prezenta cauză, conform art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, având antecedente penale nestinse.

Potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, pedeapsa închisorii este o formă excepțională de pedeapsă, care se aplică doar în cazul în care gravitatea infracțiunii și personalitatea inculpatului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea.

Deci, rezultând din categoria și gravitatea infracțiunii comise, de atitudinea inculpatului față de fapta săvârșită și consecințele survenite, este oportună aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 1 an.

Împrejurările stabilite în raport cu prevederile legale denotă temeinicia argumentelor acușării, confirmând aplicarea nejustificată a suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoarea, aplicată inculpatului în temeiul art. 90 Cod penal, aceste prevederi urmând a fi excluse din sentință cu dispunerea executării întregului termen de pedeapsă în penitenciar.

Prin urmare, ținând cont de circumstanțele cauzei în coroborare cu prevederile legii, și anume categoria și gradul prejudiciabil al faptei comise (infracțiune ușoară, comisă de inculpat având antecedente penale nestinse, împotriva persoanelor cu funcție de răspundere în scopul sistării activității acestora) de personalitatea inculpatului (se caracterizează satisfăcător, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, anterior a fost judecat), atitudinea lui față de faptele comise și procesul penal derulat în privința sa (recunoaște faptele comise, a acceptat examinarea cauzei în procedura simplificată, a manifestat căință sinceră și regret față de consecințele faptei săvârșite) va fi justificată aplicarea față de acesta a pedepsei cu închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Or, aplicarea unei astfel de pedepse este proporțională faptei comise, fiind echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, modalitatea executării acesteia fiind în coraport cu gravitatea faptei comise și personalitatea inculpatului.

Totodată, pedeapsa stabilită va putea influența asupra convingerii inculpatului de necesitatea respectării Legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, or, la moment corectarea acestuia în condiții nonprivative de libertate este

imposibilă, acesta prezentând un pericol social pentru societate, rezultând din categoria, caracterul faptei și valorile prejudiciate, acest pericol putând fi prevenit numai prin stabilirea pedepsei închisorii, cu executare reală.

5. Avocatul Ghenadie Culcițchi declară recurs ordinar, în care solicită casarea *parțială* a deciziei menționate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o *pedeapsa nonprivativă*.

Recurentul invocă că cauza a fost examinată în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, care au fost recunoscute de inculpat și asupra cărora nu a avut obiecții, sentința fiind pronunțată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Însă, instanța de apel i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, instanța de fond corect individualizând pedeapsa, în acord cu prescripțiile art. 75 Cod penal, potrivit cărora pedeapsa trebuie să fie echitabilă, ținându-se cont de gravitatea infracțiunii și alte circumstanțe.

Astfel, instanța de fond a reținut că inculpatul a comis o infracțiune *mai puțin gravă*, a recunoscut vina, are un loc permanent de trai, familie și un copil minor la întreținere, și-a cerut scuze de la partea vătămată și s-a căit de cele comise.

În aceste împrejurări, pedeapsa aplicată inculpatului de instanța de apel este prea aspră, or, scopul pedepsei poate fi atins prin stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, acordându-i șansa și posibilitatea să demonstreze acest fapt prin comportamentul său.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 4., din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75, Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa

are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina și s-a căit, solicitând examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a comis o infracțiune ușoară, dar anterior a fost condamnat de mai multe ori, antecedentele penale nefiind stinse, însă nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale, pedepsele aplicate anterior dovedindu-se a fi ineficiente, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurent, o pedeapsă mai blândă decât cea aplicată de instanța de apel, ar reprezenta o soluție inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, caracterul excepțional al pedepsei cu închisoare fiind clar argumentat de către instanța de apel.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 90 alin. (1) Cod penal, art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi

prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ghenadie Culcițchi, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 14 septembrie 2022, în privința inculpatului Dragot Ion XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 03 februarie 2023.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico